

[Hendriksen.]

trods vore egne Vanskeligheder herinde ikke have manglet. Jeg vilde da gerne have været med til at bringe de nødvendige Ofre. Men som det ligger nu, kan jeg ikke tiltræde det foreliggende Lovforslag. Saavel ved denne som ved tredie Behandling vil jeg stemme imod Lovforslaget.

Hvad angaar Forslag til Lov om midlertidig Hjælp til arbejdsløse, vil jeg afholde mig fra at stemme.

Drachmann: Jeg kan fuldt ud slutte mig til min Meningsfælle, det ærede Medlem Hr. Hendriksen, der just talte, og for saa vidt gøre hans Ord til mine. Jeg ønsker dog at tilføje, at ogsaa selve Tidspunktet for dette Forligs Indgaaelse er mig imod. Alt er uklart hjemme som ude, jeg behøver blot at nævne de to Lande England og Tyskland, og alle vil forstaa de økonomiske Problemer, som derfra kan oprulle sig ogsaa for os, for vor Økonomi i en nær Fremtid. Delvis afhængigt just af disse Forhold staaer vort eget Valuta-problem hen i en Uvished, der bl. a. betales dyrt Dag for Dag af alle Byerhverv, af Import- og Eksportvirksomheder, uden at nogen kommer dem til Hjælp, og det skønt mange af de store Tab, der lides, er lidt og endnu vil komme i denne Tid, simpelt hen hidrører fra, at en dansk Krone ikke længere er en dansk Krone.

Det er Øjeblikket. Og hvad angaar den nærmeste Fremtid, vil jeg blot understrege, at ingen jo kender den. Det er ogsaa tilstrækkeligt fremhævet her i Dag fra ærede Ordførere og Talere, som har talt til Fordel for Forligets Indgaaelse og Afslutning. Det hele er usikkert, vi ved ikke, hvorledes Inflationen udvikler sig; men gaar den videre, hvad jeg personlig har den største Frygt for, og ændrer Forholdene sig i vor Disfavør, vil dette jo ubetinget betyde en Fordel netop for Landbrugserhvervet, medens alle faste Indtægter og Formuer faar en absolut Disfavør, de vil reduceres i samme Grad som Inflationen — dermed mener jeg Prisstigningen som Følge af Kronedevalueringen — slaar igennem.

I en saadan Situation og med disse Udsigter blot for den allernærmeste Fremtid finder jeg, at Uretfærdigheden i dette Hastværksforlig træder dobbelt grelt frem, den Uretfærdighed, som altsaa er karakteriseret derved, at de allerede reducerede Indkomster og Formuer nu skal betale Gildet for Landbruget.

At dette Gilde bestaar af vitaminfattig Kost, for ikke at sige af Luftpostej, gør blot Tragedien fuldkommen. Det offervillige Greb i andre Folks Lommer, som nu skal redde Landbruget, kan jeg altsaa ikke være med til. Jeg beklager saaledes dybt baade af politiske og saglige Grunde, at man ikke tog sig Tid til under mere afklarede Forhold, ydre som indre, at gennemføre et virkelig dybtgaaende Kriseprogram med effektivt virkende Midler, indre og ydre, som kunde danne det faste Fundament, hvorpaa hele det danske Samfund, Erhvervsliv og Borgere, samlet kunde tage Kampen op mod den Krise, som er, og som kommer.

Det Forslag, der foreligger, ønsker jeg at stemme imod. Dette gælder ogsaa Forslaget om fortsat Arbejdsløshedsunderstøttelse.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingerne.

Der er endnu indtegnet 11 Talere og begæret 4 Navneopraab, saa hvis det skal lykkes at tilendebringe Forhandlingerne indenfor en rimelig Tidsfrist, maa jeg henstille til efterfølgende Talere at fatte sig saa kort som muligt. Jeg skal udsætte Mødet til Kl. 8¹⁵.

Mødet udsat Kl. 7⁵.

Mødet genoptoges Kl. 8¹⁵.

Ulrich: De forskellige Kriselovforslag, som har ligget og ligger paa Tingets Bord, er af to forskellige Arter, de, der tager Sigte paa at yde en øjeblikkelig Krisehjælp, og de, der tog Sigte paa at yde vedvarende Krisehjælp. De Forslag, som vi i Dag behandler, er en Sammenkædning af de Forslag, som gik ud paa at bringe en midlertidig Krisehjælp. Det Grundlag, hvorpaa det Forlig hviler, som det konservative Folkeparti har sluttet med Regeringspartierne, er jo det Grundlag, hvorpaa selve Regeringsforslaget hvilede, og dette Grundlag var efter min Mening galt. Regeringsforslaget gaar ud paa at yde Krisehjælp paa en Maade, der er ganske utilstrækkelig,